

94- CHUYỆN VUA NƯỚC NGUYỆT THỊ KẾT BẠN THÂN VỚI BA VỊ QUAN TRÍ TUỆ

Bấy giờ, ở nước Nguyệt thi có một vị vua tên là Chiên-đàn-kế-ni-sắt kết bạn với ba người trí. Người thứ nhất tên là Bồ-tát Mã Minh, người thứ hai là vị đại thần tên Ma-sắt-la, người thứ ba là vị lương y tên Già-la-ca. Ba vị ấy là bạn thân thiện của nhà vua, được vua đài ngộ rất ân cần. Họ thường gần gũi bên cạnh nhà vua. Bồ-tát Mã Minh tâu với vua:

– Nếu nhà vua nghe theo lời của tôi thì đời sau của vua thường tương ứng với điều thiện, xa lìa các nạn, vĩnh viễn xa lìa con đường ác.

Người bạn thứ hai vị đại thần tâu với vua:

– Nếu vua dùng lời sâu kín của thần, mà không tiết lộ cho ai biết, thì người trong bốn biển đều có thể tóm thâu được.

Người bạn thứ ba vị lương y lại tâu với vua:

– Nếu Đại vương nghe theo lời của thần thì khiến cho trong thân vua suốt đời không bị chết yếu, trăm vị tùy theo tâm tự điều hòa thích ứng không có hoạn nạn.

Nhà vua nhờ nghe lời của vị ấy nên chưa hề có chút bệnh nhở.

Bấy giờ nhà vua theo lời của vị đại thần nói, nên những quân đội oai hùng của các nước, không nơi nào mà chẳng bị đánh bại. Ở trong bốn biển ba phương đã định, chỉ có phương Đông là chưa đến để quy phục. Nhà vua bèn chuẩn bị quân đội, muốn đến để thảo phạt. Trước tiên sai khiến các rợ Hồ và các con bạch tượng đi đầu, vua dẫn binh đi sau muốn đến rặng núi Thông lanh, vượt qua cửa ải hiểm nghèo. Lúc ấy có những người cõi những con voi, con ngựa ở trước, không chịu tiến tới. Nhà vua hết sức kinh ngạc, nói với ngựa:

– Trước sau ta vẫn cõi các ngươi chinh phạt, ba phương đã bình định, nay các ngươi tại sao không chịu tiến tới?

Khi ấy vị đại thần tâu với vua:

– Trước đây thần đã tâu với vua đừng tiết lộ lời nói kín đáo. Nay vua đã tiết lộ, thì thọ mạng của ngài sẽ không còn lâu nữa.

Như lời của vị đại thần nói, nhà vua tự biết rõ sự chết của mình không còn lâu nữa. Bởi vua chinh phạt từ trước đến nay đã giết hại hơn ba ức người, tự biết tương lai chắc chắn phải thọ lấy tội nặng, nên trong lòng hết sức sợ hãi, liền sám hối, lập đàn trì giới, tạo lập Tăng phòng, cúng dường chúng Tăng, từ sự đầy đủ, tu các công đức, siêng năng không mệt mỏi.

Khi ấy quần thần tự nói với nhau:

– Nhà vua tạo nhiều tội ác, giết hại vô đạo. Nay tuy có làm phước cũng đâu có ích gì đối với những tội lỗi khi xưa?

Nhà vua nghe quần thần nói như vậy, muốn giải tỏa ý nghĩ của họ, liền tạo phuong tiện, bèn ra lệnh cho một vị hạ thần. Người hãy đốt một cái vạc trong bảy ngày, bảy đêm, làm cho nước thật sôi, đừng để tắt lửa. Xong nhà vua lấy một cái vòng ngọc ném vào trong vạc rồi ra lệnh cho các thần:

– Các khanh hãy vào trong cái vạc lấy vòng ngọc ra.

Có vị quan tâu với vua:

– Thà chịu chết chứ không thể lấy vòng ngọc này được.

Nhà vua nói với vị quan ấy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

–Vậy có phương tiện gì để lấy vòng ngọc ấy chăng?

Khi ấy vị quan thưa:

–Hãy tắt lửa ở dưới, thì nước bên trên sẽ nguội lạnh, nhờ cách đó mới không làm phỏng tay người ta, rồi mới có thể lấy được.

Nhà vua đáp:

–Trước đây ta làm ác, giống như cái vạc nước sôi, nay ta tu các điều thiện, hổ thẹn sám hối không còn làm ác nữa. Sao lại không tiêu diệt được tội lỗi? Như vậy ta có thể định chỉ ba đường ác, có thể sinh ở cõi người, cõi trời.

Khi nghe vua nói xong quần thần, tức thì rõ biết được việc vua làm, người nào cũng hoan hỷ.

Vậy lời nói của người trí, không thể không áp dụng.

